

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/197/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202964
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225202964.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Táne Šefčíkovej a JUDr. Petra Kalatu, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., zastúpená opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, dieťa matky: E. E. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Zoltán Sťahula, s.r.o., so sídlom Dunajská 6, Bratislava a otca: E. F. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, H., aktuálne bytom C. XXX, zastúpený splnomocnencom: KASANOVÁ, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 10, Bratislava, o návrhu matky na nahradenie súhlasu otca vo veci nezhody rodičov neodkladným opatrením, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II, č. k. 39P/133/2025-35 zo dňa 23.09.2025 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas otca s podaním žiadosti o prestup maloletej do Základnej školy, I. XX, E. (ďalej len „základná škola v E.“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej a ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 a 2, § 360 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 28 ods. 1 až 3, § 35 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) a § 19 ods. 1 a 2, § 20 ods. 5, § 31 prvá až tretia veta, § 144a ods. 1 a 2 zák. č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní. Vecne dôvodil, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prihliadal na to, či si jeho nariadenie vyžaduje bezodkladná potreba úpravy pomerov účastníkov konania s tým, že podmienkou pre nariadenie je osvedčenie základných skutočností o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie, že bez okamžitého zásahu súdu je tu nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že hoci je maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ani jeden z rodičov už nebýva v meste H., kde maloletá navštevuje základnú školu. Maloletá aktuálne býva s matkou v E. a medzi rodičmi je spor o prestup maloletej do základnej školy v tejto obci. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že s ohľadom na najlepší záujem maloletej je daná neodkladná potreba úpravy pomerov neodkladným opatrením. Dôvodil najmä problémovou dochádzkou maloletej verejnou dopravou z E. do H., ktorá trvá viac ako hodinu a vyžaduje prestup, ako aj nemožnosťou matky (zamestnanej v Bratislave) vyzdvihovať maloletú po skončení vyučovania. Toto považoval za obzvlášť dôležité, keďže maloletá na druhom stupni už nebude môcť navštevovať školský klub detí. Súd prvej inštancie zohľadnil matkou komunikovaný súhlas maloletej so zmenou a skutočnosť, že základná škola v E. je riadnou štátnou školou. Zároveň vyhodnotil, že pre otca, ktorý aj v súčasnosti vozí maloletú z miesta svojho bydliska v obci C. do základnej školy v H., nebude zmena školy do E. predstavovať neprimeranú časovú ani finančnú záťaž.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, § 365 ods. 1 písm. h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Namietal, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne a jeho odôvodnenie za dostatočné. Tvrdil, že neodkladné opatrenie bolo vydané v rozpore s § 325 ods. 1 CSP, pretože v prípade maloletej A. nenastala situácia, ktorá by bola spôsobilá presvedčiť súd, že je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery. Postup súdu prvej inštancie označil za nepochopiteľný a zmätočný, najmä s ohľadom na to, že súd musel detailne poznať komplexnú rodinnú situáciu z predošlého konania vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností (na súde prvej inštancie vedené pod sp. zn. 39P/69/2024), v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 10.04.2025 o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Namietal, že matka počas celého tohto predchádzajúceho konania ani náznakom nespomenula zmenu bydliska a konajúci súd doslova oklamala. Poukázal na to, že matka spolu s jej partnerom A. J. a starou matkou nadobudla rodinný dom v E. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.03.2025 (osvedčené výpisom z LV XXX pre k.ú. E.) a byt v H., kde údajne bývala, sa už predával pred pojednávaním dňa 10.04.2025 (osvedčené výpisom z LV č. XXXX pre k.ú. H., kde bolo záložné právo zriadené 01.04.2025). Tieto skutočnosti mala matka zatajiť a zmenu bydliska oznámila otcovi a kolíznemu opatrovníkovi až 23.04.2025, teda po vyhlásení rozsudku. Poukázal na to, že ten istý súd prvej inštancie najprv uznesením č.k.: 39P/95/2025-39 zo dňa 27.06.2025 vec postúpil na Okresný súd Pezinok pre nedostatok miestnej príslušnosti (teda situáciu nepovažoval za urgentnú), no po vrátení veci v septembri náhle vydal napadnuté neodkladné opatrenie dňa 23.09.2025, a to mesiac po začiatku školského roka, bez zisťovania reálnych rodinných pomerov. Upriamil pozornosť odvolacieho súdu na podľa neho nečestné a podvodné konanie matky. Uviedol, že matka podala žiadosť o prestup maloletej na základnú školu v E. bez jeho vedomia a súhlasu, pričom škole predložila klamlivé čestné prehlásenie, že zabezpečenie jeho súhlasu je spojené s neprekonateľnou prekážkou. K žiadosti mala priložiť neaktuálne a nevykonateľné rozhodnutie súdu o zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti z roku 2019, hoci už existoval nový, vykonateľný rozsudok upravujúci striedavú starostlivosť oboch rodičov, ktorý nadobudol vykonateľnosť 28.05.2025. Otec sa o prestupe dcéry dozvedel až 01.09.2025, keď sa nenachádzala v základnej škole v H.. Poukázal na to, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia 25.06.2025 až dva dni po tom, ako riaditeľ základnej školy v E. o prestupe kladne rozhodol (dňa 23.06.2025). Toto rozhodnutie riaditeľa bolo neskôr zrušené zriaďovateľom, obcou E., rozhodnutím č.k.: OCU-Mil/5606/10431/2025 zo dňa 05.09.2025. Týmto konaním mala matka vystaviť dcéru neznesiteľnej situácii a zmätku, keďže po pár dňoch v novej škole sa musela vrátiť späť do základnej školy v H., ktorú aktuálne aj navštevuje. Spochybnil tvrdenia matky o logistickej nemožnosti dochádzať do H.. Argumentoval, že matka si mala túto situáciu zvážiť pred kúpou nehnuteľnosti, a jej tvrdenia sú absurdné, keďže v domácnosti nežije sama, ale s partnerom a svojou matkou, pričom majú k dispozícii viacero motorových vozidiel. Zdôraznil, že matka odmietla jeho návrh na osobné stretnutie za účelom nájdenia spoločného riešenia (e-mail jej zástupkyne uvádzal: „klientka sa s p. B. stretávať nechce“). Uviedol, že on matke s logistikou a starostlivosťou pomáhal, kedykoľvek požiadala. Na preukázanie svojich tvrdení k odvolaniu priložil dôkazy: rozhodnutie riaditeľa základnej školy v E. z 23.06.2025 o prijatí maloletej na základnú školu v E., rozhodnutie obce E. č.k.: OCU-Mil/5606/10431/2025 zo dňa 05.09.2025, výpisy z LV č. XXXX a LV č. XXX, ako aj komunikáciu medzi rodičmi z júna a septembra 2025. Súd prvej inštancie sa podľa otca vôbec nezaoberal najlepším záujmom dieťaťa. Nebral do úvahy, že maloletá práve prestúpila na druhý stupeň základnej školy do 5. ročníka, čo je lepšie absolvovať v známom prostredí. Tiež nezohľadnil, že maloletá sa pravdepodobne bude hlásiť na osemročné gymnázium, čo by znamenalo ďalšiu zmenu školy o rok. Súd prvej inštancie podľa neho ignoroval, že maloletá naďalej navštevuje Základnú umeleckú školu v H., pričom matka ju do Základnej umeleckej školy v E. ani neprihlásila, hoci to v návrhu uvádzala ako možnosť. Otec poprel tvrdenie matky, že by sa mu maloletá vyjadрила, že chce prestúpiť, a označil to za jej výmysel. Zdôraznil, že maloletá má v H. kamarátov, bezpečné prostredie. Súd prvej inštancie si podľa neho maloletú ani nevypočul a nepožiadaval o prešetrenie pomerov kolízneho opatrovníka. Na záver uviedol, že takáto nezhoda rodičov sa má riešiť v riadnom konaní vo veci samej, nie formou neodkladného opatrenia, pričom poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax (napr. 12CoP/171/2025 zo dňa 29.09.2025).

3. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Nevidela súvis rozsudku vydaného v konaní vedenom na súde prvej inštancie o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletej vedenom pod sp. zn. 39P/69/2024. Uviedla, že v nehnuteľnosti v E., v ktorej vlastní podiel vo výške jednej polovice, žije od apríla 2025 s maloletou a s partnerom, ktorý ma na nehnuteľnosti podiel zodpovedajúci jednej štvrtine, zostávajúcu štvrtinu vlastní jej matka,

s tým, že 10.04.2025 ešte bývali v H., takže otcovi nič nezatajovala. K neriešeniu nehody ohľadom školy podľa matky prispel práve otec, ktorý sa najprv vyjadril, že je ochotný otázku riešiť, neponúkol však žiadne riešenie. Uvádza, že predložila k žiadosti v tom čase platný a vykonateľný rozsudok a zároveň informovala školu o tom, že je nový, ktorý ešte v tom čase nemala k dispozícii, s tým, že matka nemôže byť sankcionovaná za to, že základná škola v E. žiadosť matky o prestup maloletej otcovi nezaslala. Otec podľa nej mal vedomosť o tom, že maloletá v septembri 2025 nastupuje do školy v E., o čom podľa nej svedčí to, že sa prakticky bezprostredne po začatí vyučovania dostavil do základnej školy v E., kde doručil vypracované odvolanie proti rozhodnutiu o prijatí. Ak nechcel A. vystavovať podľa neho neznesiteľnej situácii, mal podľa nej situáciu riešiť skôr. Zotrvala na tom, že cestovanie z E. do H. je spojené s komplikáciami a že matku enormne zaťažuje, nakoľko musí do práce komplikovane dochádzať tak, aby dcéru vedela po škole vyzdvihnúť, čo má dočasne čiastočne vyriešené prácou z domu, avšak dlhodobo je to neudržateľné. Pre otca pritom podľa matky dochádzanie nepredstavuje neprímeranú záťaž. Skutočnosť, že neprihlasovala maloletú na voľnočasové aktivity odôvodnila tým, že otec maloletú už štvrtý deň školského roka neprivedol do základnej školy v E. a hneď na začiatku školského roka sa mal vyhrážať zamestnancom školy v E.. Uviedla, že otázku možnosti prihlásenia maloletej na osemročné gymnázium doposiaľ rodičia neriešili. Poukazovala na to, že otec jej v minulosti uvádzal, že maloletá nie je sama rozhodnutá, kde chce chodiť do školy, aktuálne má otcovi uvádzať, že chce chodiť do školy v H.. Mala za to, že rozhodujúcim kritériom má byť najlepší záujem maloletej a nie len jej názor, ktorý sa mení podľa toho, u ktorého rodiča sa maloletá aktuálne nachádza.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaním otca napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie a nahradil súhlas otca s podaním žiadosti o prestup maloletej do Základnej školy, I. XX, E..

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. V zmysle čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

12. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Odvolací súd dáva za pravdu argumentácii otca uvedenej v jeho odvolaní, podľa ktorej na vyhovenie návrhu matky a nariadenie neodkladného opatrenie neboli osvedčené okolnosti, ktoré by odôvodňovali bezodkladnú úpravu pomerov.

14. V prvom rade, nie je vôbec zrejmé, prečo pri tak závažnom rozhodnutí, ako je zmena školského prostredia, súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné zistiť názor samotnej maloletej objektívnym spôsobom, obzvlášť, ak názorom maloletej argumentoval. Maloletá v septembri 2025 nastupovala do piateho ročníka, zmena školy mala potenciál výrazne ovplyvniť jej život a prežívanie. Odvolací súd rešpektuje ustanovenie § 329 ods. 1 CSP prvej vety, podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Avšak, ak súd prvej inštancie argumentoval v bode 19. tým, že „matka komunikovala, že maloletá vyjadrila súhlas so zmenou základnej školy do E.“, nie je zrejmé, prečo súdu prvej inštancie postačovalo na rozhodnutie o zmene základnej školy len to, že súhlas komunikovala matka, keď samotná matka priložila k svojmu návrhu komunikáciu s otcom z mája 2025, kde otec uvádza, že maloletej sa páči ňou v tom čase navštevovanej základnej škole na E. D. K. H. a nemá z nej pocit, že by to vyslovene chcela meniť. Z uvedeného tak nemožno vyvodit' jednoznačný záver, že samotná maloletá vyjadrila súhlasila s tým, že má navštevovať základnú školu v E..

15. Nie nepodstatnou skutočnosťou je, že súd prvej inštancie sám rozsudkom č. k. 39P/69/2024-918 z 10.04.2025 zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a vo vzťahu k tejto úprave navyše vyslovil, že je vykonateľná doručením (k čomu došlo 28.05.2025). V zmysle tejto úpravy má byť maloletá v starostlivosti otca od stredy párneho kalendárneho týždňa od 12:00 hod. do pondelka nasledujúceho nepárneho týždňa do 08:00 hod. a od stredy nepárneho týždňa od 12:00 hod. do štvrtka nepárneho týždňa do 19:00 hod. V starostlivosti matky má byť od pondelka nepárneho týždňa od 08:00 hod. do stredy nepárneho týždňa do 12:00 hod. a od štvrtka nepárneho týždňa od 19:00 hod. do stredy párneho týždňa do 12:00 hod. Z uvedeného potom pri takto široko vykonateľným rozhodnutím súdu upravenej starostlivosti rodičov, o maloletú, konkrétne striedavej osobnej starostlivosti nie je zrejmé, ako sleduje záujem maloletej práve rozhodnutie, že má zrazu po štyroch rokoch navštevovať úplne novú školu a ani to, prečo je túto otázku potrebné upravovať bezodkladne neodkladným opatrením.

16. Osobitne dôležitou skutočnosťou je rozhodnutie obce E. z 05.09.2025, č.: OCU-Mil/5606/10431/2025, ktorým obec zmenila rozhodnutie základnej školy v E. o prijatí maloletej tak, že maloletú na vzdelávanie v základnej škole v E. neprijala a zároveň zrušila rozhodnutie základnej školy v E. z dňa 23.06.2025, ktorým bola maloletá na vzdelávanie v základnej škole v E. prijatá. Voči tomuto rozhodnutiu podľa zistenia odvolacieho súdu nebolo podané odvolanie. Aktuálne teda platí, že maloletá na vzdelávanie v základnej škole v E. nie je prijatá.

17. Skutočnosť, že maloletá navštevovala základnú školu v E. len pár dní na začiatku septembra tohto roku a následne sa vrátila späť do základnej školy na ulici E. K. H., kde aktuálne navštevuje školskú dochádzku odvolaciemu súdu potvrdila odvolaciemu súdu aj samotná základná škola na ulici E. K. H.. Je tak zrejmé, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už maloletá bola späť v základnej škole v H.. Za týchto okolností by opätovné presúvanie maloletej do základnej školy v E. bolo predčasné, obzvlášť za situácie, kedy nie je ani len osvedčené, návšteva ktorej školy bude najlepšie sledovať záujem maloletej. Osobitne to platí práve za situácie, keď samotná obec E. zmenila rozhodnutie základnej školy v E. tak, že ho zrušila a rozhodla, že maloletá sa na štúdium v základnej škole v E. neprijíma.

18. Áno, ak matka uvádza, že rozhodnutie, ktorú školu má maloletá navštevovať má sledovať predovšetkým záujem maloletej, nie jej aktuálne vyjadrenie podľa toho, u ktorého rodiča sa nachádza, odvolací súd s týmto nemôže nesúhlasiť. Zároveň to ale rovnako znamená, že aktuálne nemožno považovať za osvedčené v miere postačujúcej pre nariadenie neodkladného opatrenia, že by bola zodpovedaná odpoveď na otázku, výber ktorej školy bude najlepšie sledovať práve záujem maloletej. Zodpovedanie tejto otázky bude úlohou v konaní vo veci samej vedenom na súdu prvej inštancie. Dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia však bez ďalšieho nie je skutočnosť, že dochádzanie enormne zaťažuje matku, ktorá, ako vyplýva z doposiaľ osvedčených skutočností, problém v súvislosti s dochádzaním založila presťahovaním sa zo H. do E. a účelom matkou navrhovaného neodkladného opatrenia preto nemôže byť ani riešiť situáciu matky v zamestnaní.

19. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, keďže nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej v konaní o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 39P/131/2025. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, prípadne podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách odvolacieho konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).